

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра міжнародного обліку і аудиту

Галузь знань

05 Соціальні та поведінкові науки

Спеціальність

051 Економіка

Спеціалізація (за наявності)

Міжнародна економіка

Форма навчання: заочна

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА
ЦІНОУТВОРЕННЯ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ
ПІДПРИЄМСТВ З ОФШОРНОЮ ЮРИСДИКЦІЄЮ

здобувача Рудневської Богдани Андріївни

Науковий керівник: к.е.н., доцент Поплюйко Андрій Миколайович

Робота допущена до захисту

перед екзаменаційною комісією з атестації здобувачів вищої освіти (ЕК)

Завідувачка кафедри: д.е.н., професор Галенко О. М.

Київ 2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра міжнародного обліку і аудиту

Галузь знань
Спеціальність
Спеціалізація (за наявності)

05 Соціальні та поведінкові науки
051 Економіка
Міжнародна економіка

ПОГОДЖЕНО

Керівник проектної групи (гарант)
освітньо-професійної програми

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

(підпис) (ініціали, прізвище)

20__ р.

(підпис) (ініціали, прізвище)

20__ р.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

здобувачу вищої освіти Рудневській Богдані Андріївні

заочної форми навчання

на підготовку кваліфікаційної бакалаврської роботи

**на тему «Ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з
офшорною юрисдикцією»**

Тему затверджено наказом ректора Університету від "17" 02 2022 р .№ 315-ст

План кваліфікаційної бакалаврської роботи

Розділ 1	Теоретичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією
(назва розділу)	
Розділ 2	Практичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією
(назва розділу)	
Об'єкт дослідження:	Ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією
Предмет дослідження:	Теоретичні та практичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією
Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи:	Дослідження є аналіз теоретичних та практичних аспектів ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією

Конкретні завдання, які здобувач повинен виконати для досягнення поставленої мети:

У розділі 1	Теоретичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією
-	Дослідити особливості ведення господарської діяльності в офшорній юрисдикції
-	Розглянути методи ціноутворення в офшорних юрисдикціях
-	Проаналізувати особливості оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією та розглянути міжнародні договори, щодо уникнення подвійного оподаткування
У розділі 2	Практичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією
-	Проаналізувати методи трансфертного ціноутворення, навести приклади застосування кожного з них
-	Провести порівняльний аналіз цін підприємств з офшорною юрисдикцією та інших підприємств
-	Зробити висновки щодо можливостей та ризиків ведення діяльності в офшорних юрисдикціях

**Завдання підготував
науковий керівник**

(підпис)

(ініціали, прізвище)

«_____» _____ 20__ р.

**Завдання одержав
здобувач**

(підпис)

(ініціали, прізвище)

«_____» _____ 20__ р.

Реферат

Робота містить 56 сторінок, 4 таблиці, 5 рисунків, список джерел із 24 найменувань та додатки.

ЦІНОУТВОРЕННЯ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ З ОФШОРНОЮ ЮРИСДИКЦІЄЮ

Об'єктом дослідження є ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією.

Предметом дослідження є теоретичні та практичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією.

Метою дослідження є аналіз теоретичних та практичних аспектів ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією, вивчення особливостей фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією, а також вивчення практичних аспектів ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією, здійснення порівняльного аналізу цін при операціях підприємств з офшорною юрисдикцією та інших підприємств, оцінка ризиків та можливостей ціноутворення для підприємств з офшорною юрисдикцією.

Відповідно до поставленої мети були здійснені такі завдання:

- Дослідити особливості ведення господарської діяльності в офшорних юрисдикціях
- Розглянути особливості ціноутворення та оподаткування в офшорних юрисдикціях
- Вивчити принципи функціонування міжнародних договорів щодо уникнення подвійного оподаткування
- Дослідити методи трансфертного ціноутворення, що застосовуються в міжнародній практиці та розглянути їх на прикладах
- Зробити прогноз щодо ризиків та можливостей співробітництва з офшорними юрисдикціями.

Практичне значення отриманих результатів. Робота може бути корисною для визначення оптимальних методів ціноутворення внутрішніх операцій підприємств з офшорною юрисдикцією. Крім того, викладені теоретичні та практичні аспекти діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією, а також ризики та можливості можуть служити, як рекомендації щодо необхідності та релевантності утворення такої діяльності.

Рік виконання кваліфікаційної бакалаврської роботи 2023

Рік захисту роботи 2023

Ключові слова: офшори, офшорна юрисдикція, податкове навантаження, подвійне оподаткування, трансфертне ціноутворення, фінансовий моніторинг, фіскальна безпека.

**Відгук наукового керівника
на кваліфікаційну бакалаврську роботу
Рудневської Богдани Андріївни**

на тему:

«Ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією»

Необхідність вивчення практичних аспектів ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією, необхідність проведення порівняльного аналізу цін при операціях підприємств з офшорною юрисдикцією та інших підприємств, а також оцінка ризиків та можливостей ціноутворення для підприємств з офшорною юрисдикцією визначили актуальність теми дослідження та її своєчасність.

На початку дослідження автором на підставі опрацювання економічної літератури розглянуто теоретичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією. Розкрито особливості фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією та особливості їх оподаткування.

Значна увага у дослідженні приділена вивченню практичних аспектів ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією. Розглянуто методи трансфертного ціноутворення. Проведено порівняльний аналіз цін при операціях підприємств з офшорною юрисдикцією та інших підприємств.

Робота складається з двохлогічно пов'язаних розділів, на основі аналізу яких зроблені обґрунтовані висновки та наведені пропозиції.

Робота містить таблиці, рисунки, що підвищують її наочність та аналітичність.

Кваліфікаційна бакалаврська робота відображає знання студентки загальнонаукових і спеціальних дисциплін, діючого законодавства, навички застосування цих знань на практиці, його здатність до самостійної роботи.

У відповідності до Положення про запобігання академічному плагіату в Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана (наказ № 13, від 16.01.2017 р.) кваліфікаційна бакалаврська робота Рудневської Богдани Андріївни перевірена на наявність академічного плагіату в програмному продукті, визначеному університетом.

За результатами перевірки коефіцієнти подібності складають: № 1 – 1,44 %, № 2 – 0,0 %.

Кваліфікаційну бакалаврську роботу Рудневської Богдани Андріївни можна вважати самостійною працею, виконаною на належному рівні, робота відповідає встановленим вимогам, що висуваються до кваліфікаційних робіт, і може бути допущена до захисту в екзаменаційній комісії з атестації.

Змістовна частина дослідження оцінена на 45 балів.

Науковий керівник:

к.е.н., доцент

Андрій ПОПЛЮЙКО

ЗМІСТ

ВСТУП	11
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЦІНОУТВОРЕННЯ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ З ОФШОРНОЮ ЮРИСДИКЦІЄЮ.....	14
1.1. Особливості фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією	14
1.2. Ціноутворення в умовах міжнародної діяльності	17
1.3. Особливості оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією.	22
1.4. Міжнародні договори про уникнення подвійного оподаткування та їх вплив на оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією.....	28
Висновки до Розділу 1	34
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЦІНОУТВОРЕННЯ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ З ОФШОРНОЮ ЮРИСДИКЦІЄЮ.....	36
2.1 Ціноутворення операцій підприємств з офшорною юрисдикцією. Методи трансфертного ціноутворення	36
2.2. Порівняльний аналіз цін при операціях підприємств з офшорною юрисдикцією та інших підприємств.....	45
2.3 Оцінка ризиків та можливостей ціноутворення для підприємств з офшорною юрисдикцією	52
Висновки до Розділу 2	57
ВИСНОВКИ.....	59

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	62
ДОДАТКИ.....	65

ВСТУП

Ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією - це актуальна та складна проблема, яка вимагає серйозного вивчення. Дана робота присвячена дослідженню теоретичних та практичних аспектів ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією. У Розділі 1 будуть розглянуті особливості фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією, ціноутворення в умовах міжнародної діяльності, особливості оподаткування та міжнародні договори про уникнення подвійного оподаткування та їх вплив на оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією. У Розділі 2 будуть досліджені практичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією, зокрема ціноутворення операцій, практика ціноутворення при трансфертному ціноутворенні, порівняльний аналіз цін та оцінка ризиків та можливостей ціноутворення для підприємств з офшорною юрисдикцією. В результаті цієї роботи буде зроблено висновки та надані рекомендації щодо оптимального ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією.

Актуальність теми "Ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією" полягає в тому, що сучасний світ характеризується зростаючою глобалізацією економіки та зростаючим обсягом міжнародних трансакцій. Із збільшенням обсягів зовнішньоекономічної діяльності зростає й необхідність ефективної оптимізації податкових платежів та зменшення витрат на оподаткування.

Підприємства використовують офшорні юрисдикції для мінімізації податкових платежів та зменшення оподаткування при здійсненні міжнародних трансакцій. Проте, дії підприємств у цьому напрямку є предметом уваги фіскальних органів і викликають обурення у широкій громадськості.

Дослідження теоретичних аспектів ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією, а також практичні аспекти цих

питань, можуть допомогти зрозуміти сутність та наслідки використання офшорних юрисдикцій, зменшити ризики неправомірної оптимізації податкових платежів та сприяти формуванню прозорої та справедливої податкової системи. Таким чином, дана тема має велике значення для науковців, практиків та всієї громадськості.

Об'єкт дослідження: ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією.

Предмет дослідження: теоретичні та практичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією.

Мета дослідження: аналізувати теоретичні та практичні аспекти ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією, вивчити особливості фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією, розглянути міжнародні договори про уникнення подвійного оподаткування та їх вплив на оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією. Крім того, метою є вивчення практичних аспектів ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією, здійснення порівняльного аналізу цін при операціях підприємств з офшорною юрисдикцією та інших підприємств, а також оцінка ризиків та можливостей ціноутворення для підприємств з офшорною юрисдикцією.

Завдання дослідження: дослідити особливості фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією, вивчити теоретичні аспекти ціноутворення в умовах міжнародної діяльності та оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією, озглянути міжнародні договори про уникнення подвійного оподаткування та їх вплив на оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією, дослідити практичні аспекти ціноутворення операцій підприємств з офшорною юрисдикцією.

Методи дослідження включають в себе вивчення та систематизацію, за якою було виявлено особливості методів трансфертного ціноутворення, а також порівняльний аналіз цін підприємств з офшорною юрисдикцією, завдяки чому було виявлено особливості цін підприємств з офшорною юрисдикцією.

В роботі використані актуальні статті та підручники на теми фіскальної безпеки, особливостей офшорних юрисдикцій, офіційні методології та рекомендації міжнародних організацій щодо трансфертного ціноутворення, а також журналістичні дослідження щодо ризиків функціонування підприємств в офшорній юрисдикції.

Робота складається зі вступу, теоретичного розділу, який включає в себе дослідження теоретичних аспектів пов'язаних з особливостями функціонування, ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією, практичного розділ в якому детально розглядаються методи трансфертного ціноутворення, та проводиться аналіз цін підприємств з офшорною юрисдикцією та інших підприємств, висновків, списку використаних джерел та додатків.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЦІНОУТВОРЕННЯ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ З ОФШОРНОЮ ЮРИСДИКЦІЄЮ

1.1. Особливості фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією

Дослідження особливостей фінансової господарської діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією відіграє важливу роль у сучасному економічному контексті. Для початку нашого дослідження, необхідно уточнити поняття "підприємства з офшорною юрисдикцією" та "офшорні юрисдикції".

Підприємство з офшорною юрисдикцією є компанією, яка зареєстрована та функціонує в офшорній зоні або офшорній юрисдикції.

Офшорна юрисдикція, є територією або юрисдикцією, яка пропонує спеціальні умови та переваги для підприємств та особистих фінансів з метою мінімізації оподаткування, забезпечення конфіденційності та зниження регуляторних обмежень. Офшорні зони зазвичай мають низькі або нульові податкові ставки, гнучкі правила щодо фінансової звітності, обмеження на обмін інформацією з іншими країнами та високий рівень конфіденційності.

Ці юрисдикції можуть бути відокремленими острівними країнами, територіями з особливим статусом або окремими регіонами в межах країни. Офшорні зони приваблюють інвесторів та підприємства з усього світу, які бажають скористатися податковими перевагами, конфіденційністю та іншими перевагами, які вони пропонують.

Підприємства з офшорною юрисдикцією мають свої особливості фінансово-господарської діяльності. Зокрема, такі підприємства часто користуються переважно іноземними інвестиціями, що дозволяє їм зменшувати податкові витрати і збільшувати прибуток. Також, вони можуть здійснювати

операції з цінними паперами та фінансовими інструментами, які не обкладаються податками в їхніх офшорних юрисдикціях.

Підприємства з офшорними юрисдикціями часто використовуються для зниження податкового тягара та забезпечення конфіденційності даних. Вони можуть здійснювати різноманітні операції, такі як інвестиції, здійснення фінансових операцій та здійснення транзакцій на ринку цінних паперів. Також підприємства з офшорними юрисдикціями можуть бути використані для зменшення ризиків щодо експорту та імпорту, а також для отримання доступу до нових ринків та зниження витрат на оподаткування. [1]

Отже, підприємства, які обирають офшорну юрисдикцію для своєї фінансово-господарської діяльності, можуть мати деякі особливості в порівнянні з традиційними національними підприємствами. Деякі з цих особливостей включають:

Податкові переваги: Основною причиною вибору офшорної юрисдикції є податкові переваги, які вона надає. Це можуть бути низькі або нульові ставки оподаткування на прибуток, дивіденди, податок на успадкування та інші податки. Це дозволяє підприємствам зменшити податковий тягар і зберегти більше прибутку.

Конфіденційність: Офшорні юрисдикції можуть забезпечувати високий рівень конфіденційності щодо власників та бенефіціарів підприємства. Це може бути досягнуто шляхом нерозголошення інформації про власників або використання номінальних директорів та акціонерів.

Простота реєстрації та адміністрування: Офшорні юрисдикції зазвичай мають спрощені процедури реєстрації та адміністрування підприємств. Це може включати швидке створення компаній, легкість отримання ліцензій та мінімальні вимоги до звітності.

Відсутність обмежень на зовнішню торгівлю: В офшорних юрисдикціях часто відсутні обмеження на зовнішню торгівлю або імпорт-експорт операції. Це дає можливість підприємствам вільно здійснювати торгівлю з іншими країнами без податкових або митних обмежень.

Гнучкість у структуруванні бізнесу: Офшорні юрисдикції зазвичай дозволяють гнучко структурувати бізнес. Це може включати можливість випуску акцій різних класів, використання холдингових компаній або спеціальних цільових структур для оптимізації оподаткування та управління активами.

Однак, фінансова діяльність підприємств з офшорними юрисдикціями часто супроводжується високими ризиками. Наприклад, виникнення проблем з оподаткуванням, що може призвести до негативних наслідків для діяльності підприємства, таких як штрафи та інші фінансові санкції. Тому важливо пам'ятати, що фінансово-господарська діяльність у офшорних юрисдикціях повинна відповідати законодавству та регуляторним вимогам країни резидента підприємства. Також слід брати до уваги міжнародні стандарти прозорості та боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму, які включають контроль за трансфертним ціноутворенням, забезпечення прозорості фінансових результатів, регулювання офшорних юрисдикцій, боротьбу з умисним викривленням відомостей про оподаткування, контроль за експортними операціями через офшорні компанії та виявлення та ліквідацію афілійованих структур [2].

Дослідження особливостей фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорними юрисдикціями є важливим з точки зору розвитку та оптимізації економічних процесів в Україні та світі. Відомо, що використання офшорних юрисдикцій може вплинути на бюджетні доходи країн, у тому числі і на Україну, тому вивчення цього питання дозволить розробити ефективнішу стратегію оподаткування та зменшити втрати бюджету.

Крім того, важливим завданням дослідження є вивчення теоретичних аспектів ціноутворення в умовах міжнародної діяльності та оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією. Особливості ціноутворення та оподаткування в цих умовах можуть відрізнятися від тих, що існують в традиційних юрисдикціях, тому їх детальне вивчення є необхідним для забезпечення ефективної фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорними юрисдикціями.

Також в рамках дослідження потрібно звернути увагу на те, які переваги та недоліки можуть бути пов'язані з діяльністю підприємств з офшорними юрисдикціями. Дослідження повинне проаналізувати, які можливості дає використання офшорних юрисдикцій, а також які ризики та обмеження можуть виникнути в результаті такої діяльності.

Отже, завдання дослідження полягає в детальному аналізі особливостей фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорною юрисдикцією, вивченні теоретичних аспектів ціноутворення та оподаткування в умовах міжнародної діяльності, визначенні можливостей та ризиків такої діяльності, а також в розробці рекомендацій щодо мінімізації ризиків та забезпечення ефективної фінансово-господарської діяльності підприємств з офшорними юрисдикціями.

1.2. Ціноутворення в умовах міжнародної діяльності

Ціноутворення є одним із ключових аспектів міжнародної діяльності підприємств з офшорними юрисдикціями. В умовах глобалізації та зростання конкуренції на міжнародному ринку ціни стають значущим фактором впливу на прибутковість підприємства та його конкурентоспроможність.

Ціни на продукцію та послуги, що надаються підприємствами з офшорними юрисдикціями, можуть бути встановлені залежно від різноманітних факторів, таких як стан ринку, конкуренція, наявність податкових пільг, рівень виробничих витрат та інших. Для забезпечення максимальної прибутковості, підприємства можуть використовувати різні стратегії ціноутворення, включаючи зниження цін на продукцію або послуги, використання системи знижок, а також фіксацію цін на певному рівні.

Однак, у разі міжнародної діяльності підприємств з офшорними юрисдикціями ціни можуть бути також визначені податковими вимогами. Наприклад, підприємства можуть використовувати стратегію ціноутворення, що передбачає зниження цін на продукцію чи послуги в умовах відсутності

відповідного підтвердження вартості таких продуктів чи послуг від інших компаній на ринку. Це дозволяє підприємствам зменшити валовий дохід та підвищити витрати, що в результаті може призвести до зменшення оподаткування.

Завдання дослідження полягає в детальному вивченні теоретичних аспектів ціноутворення в умовах міжнародної діяльності та аналізі практики використання різних стратегій ціноутворення підприємствами з офшорними юрисдикціями. Важливим елементом дослідження є вивчення податкових механізмів, що впливають на ціноутворення, а також можливостей підприємств щодо використання податкових пільг та інших інструментів для зниження витрат та забезпечення максимальної прибутковості.

Крім того, дослідження повинно включати аналіз ризиків, пов'язаних з використанням різних стратегій ціноутворення, зокрема ризику податкових перевірок та негативного впливу на репутацію підприємства. Необхідно розглянути також питання забезпечення ефективного контролю за ціноутворенням та забезпечення відповідності міжнародним податковим стандартам.

У своїй діяльності підприємства з офшорними юрисдикціями можуть використовувати такі стратегії ціноутворення, як transfer pricing (трансферне ціноутворення), thin capitalization (вузька капіталізація), cost sharing (розподіл витрат), ціноутворення за допомогою цінових внутрішніх ринків, інтеркомпанійні угоди та інші.[3]

Трансферне ціноутворення передбачає встановлення цін на товари чи послуги, які перекладаються з однієї компанії в іншу в межах однієї групи компаній. Ці ціни можуть бути встановлені нижче чи вище ринкових цін з метою мінімізації податкових платежів. Важливою умовою при застосуванні трансферного ціноутворення є наявність документації, що підтверджує відповідність цін умовам ринку.

Вузька капіталізація полягає у залученні занадто великої кількості боргових зобов'язань, що призводить до зменшення обсягу внесків у статутний капітал підприємства та збільшення податкових вигод.

Розподіл витрат - це стратегія ціноутворення, яка передбачає розподіл витрат між двома або більше підприємствами у групі компаній. Ця стратегія може дозволити підприємствам знизити загальні витрати та підвищити їх прибутковість, оскільки ці витрати будуть розподілятися між кількома компаніями.

Ціноутворення за допомогою цінових внутрішніх ринків - це стратегія, яка передбачає встановлення цін на товари чи послуги, які перекладаються з однієї компанії в іншу в межах групи компаній, на основі внутрішнього ринку. Ціни встановлюються на основі внутрішнього обміну між компаніями в групі, з урахуванням їх вартості та потреб. Ця стратегія може дозволити підприємствам мінімізувати ризики подвійного оподаткування та максимізувати прибутковість.

Інтеркомпанійні угоди передбачають укладання угод між компаніями в групі, що дозволяють вирішувати питання щодо внутрішньої торгівлі, розподілу прибутків та витрат, а також інших питань. Такі угоди повинні бути укладені на умовах, що відповідають умовам ринку, та з урахуванням податкових законів та міжнародних податкових договорів.

Незалежно від того, яку стратегію ціноутворення оберуть підприємства, вони повинні враховувати податкові та правові обмеження, що регулюють цю сферу. Відповідна документація, що підтверджує відповідність цін умовам ринку, також є важливою умовою для застосування стратегій ціноутворення та уникнення податкових ризиків.

Одним з негативних наслідків використання офшорних юрисдикцій та стратегій ціноутворення є можливість виникнення податкових ризиків. Деякі держави встановлюють обмеження на використання певних стратегій ціноутворення та можуть проводити податкові перевірки для перевірки відповідності використаної стратегії ринковим умовам.

Крім того, використання офшорних юрисдикцій та стратегій ціноутворення може мати негативний вплив на імідж підприємства в очах споживачів та інвесторів. Також виникає ризик того, що діяльність підприємства може бути протидією законодавству та моральним нормам.

У підсумку, офшорні юрисдикції та стратегії ціноутворення є одним з методів оптимізації податкових витрат підприємств. Однак, їх використання може мати негативні наслідки для підприємства, включаючи ризики податкових перевірок та погіршення іміджу. Тому, прийняття рішення щодо використання таких стратегій потребує уважної оцінки вигод та ризиків.

Уникнення оподаткування на рівні міжнародних операцій може мати негативний вплив на бюджети країн, в яких працює підприємство. У зв'язку з цим, деякі країни встановлюють законодавчі обмеження на використання офшорних юрисдикцій та стратегій ціноутворення, щоб забезпечити справедливе оподаткування.

Методи трансфертного ціноутворення використовуються для встановлення цін на товари, послуги або права між пов'язаними особами відповідно до ринкових умов. При належному застосуванні вони можуть сприяти досягненню конкурентоспроможних цін та забезпечити справедливість щодо наповнення бюджетів країн Організації з економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР).

Основна мета методів трансфертного ціноутворення полягає у визначенні цін, які б пов'язані компанії встановили б, якби вони були незалежними сторонами, що укладають угоду. Це робиться для того, щоб уникнути перекручення прибутку, яке може виникнути, коли пов'язані компанії встановлюють неринкові ціни з метою зменшення свого податкового навантаження або переказу прибутку в інші юрисдикції з низькими податковими ставками.

Методи трансфертного ціноутворення можуть використовуватись для забезпечення конкурентоспроможних цін, оскільки вони базуються на ринкових умовах і принципах незалежного стороннього купівельника та продавця.

Застосування цих методів дозволяє уникнути надмірного впливу пов'язаних сторін на ціноутворення і сприяє створенню конкурентного середовища. [4]

Крім того, методи трансфертного ціноутворення можуть забезпечити справедливість щодо наповнення бюджетів країн ОЕСР. Вони допомагають уникнути податкових ухилень та зловживань, забезпечуючи, що прибуток від операцій пов'язаних компаній належним чином оподатковується відповідно до внутрішньодержавних законодавств і міжнародних стандартів.

Загалом, методи трансфертного ціноутворення є важливим інструментом для забезпечення оптимального ціноутворення між пов'язаними компаніями, сприяючи конкуренції та враховуючи вимоги справедливого оподаткування.

Таким чином існують п'ять методів трансфертного ціноутворення, рекомендованих ОЕСР - три традиційні, що є пріоритетними та два нетрадиційні (детальніше про методи трансфертного ціноутворення викладено у розділі 2). Кожен з них має свої особливості та умови використання. Таблиця 1.1. демонструє різні методи ціноутворення, які використовуються в умовах міжнародної діяльності. Усі методи спрямовані на визначення ринкової ціни при трансфертному продажу між пов'язаними сторонами.

Таблиця 1.1

Традиційні методи трансфертного ціноутворення, їх переваги та недоліки

Метод	Опис	Переваги	Недоліки
Метод порівняння неконтрольованої ціни	Порівнюються інтеркомпанійні ціни та ціни між незалежними підприємствами	Простий у виконанні, забезпечує відносно точну ринкову ціну	Обмежена кількість інформації про ринкові ціни, складність знаходження бази порівняння через різноманітність умов продажу в різних підприємствах
Метод ціни перепродажу	Порівнюються валові надбавки на ціни внутрішніх та незалежних операцій	Можна порівняти ціни незалежно від обсягу операцій	Потребує значної кількості інформації та обчислень
Метод витрати плюс	Порівнюються витрати та націнка на товар досліджуваної та незалежної сторони	Можливість порівняння цін незалежно від особливостей зовнішніх умов	Потребує доступу до інформації про ціни між незалежними сторонами

Джерело: таблицю складено автором на основі [3], [4]

1.3. Особливості оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією

Оподаткування підприємств з офшорними юрисдикціями може мати свої особливості в порівнянні з оподаткуванням внутрішніх підприємств.

Однією з особливостей є можливість використання різних стратегій ціноутворення для мінімізації податкових платежів, про які було згадано раніше. Це може призвести до того, що доходи підприємства з офшорною юрисдикцією

будуть значно нижчими, ніж в дійсності, а податки, які повинні були бути сплачені, будуть також нижчими.

Іншою особливістю є можливість використання офшорних компаній як "проміжної ланки" між підприємством та його клієнтами. Наприклад, офшорна компанія може бути використана для підписання угод з клієнтами та отримання від них платежів. Це дозволяє підприємству уникнути сплати податків в країнах, де відбувається фактична діяльність, та спростити оподаткування в цілому.

Однак, слід мати на увазі, що використання офшорних юрисдикцій для мінімізації податкових платежів може бути заборонено або обмежено в країнах, де підприємство здійснює свою діяльність. Також можуть бути настанови щодо декларування доходів, отриманих від офшорних компаній, та підлягання оподаткуванню за ними відповідно до національного законодавства.

Наприклад, в Україні з 1 січня 2021 року набрав чинності Закон про зміни до Податкового кодексу України щодо оподаткування доходів, отриманих з країн з низьким рівнем оподаткування [6] (так званих офшорних країн). Згідно з цим законом, доходи, отримані з офшорних країн, підлягають оподаткуванню за ставкою 18% із можливістю застосування податкового кредиту. Також встановлено обов'язок декларування таких доходів відповідно до вимог податкового законодавства.

Однак, незважаючи на ці обмеження, використання офшорних юрисдикцій все ще залишається популярним інструментом для мінімізації податкових платежів. Тому, при плануванні своєї діяльності, підприємства повинні ретельно вивчати правову базу країн, в яких вони здійснюють свою діяльність, і розглядати всі можливі варіанти оптимізації податкових платежів з дотриманням вимог законодавства.

Нова версія Податкового кодексу України, яка набрала чинності з 1 січня 2021 року, встановлює ряд обмежень та заборон на використання офшорних юрисдикцій для мінімізації податкових платежів. Зокрема, за цим законом, підприємства повинні декларувати свою участь у статутних фондах, банках,

страхових компаній тощо за межами території України, а також відкриття рахунків за кордоном.

Також встановлені штрафи за порушення цих вимог, які можуть досягати до 50% від суми неоподаткованого доходу. Такі зміни в законодавстві дозволяють збільшити ефективність податкових надходжень до державного бюджету та боротися з податковими ухиляннями.

Однак, слід зазначити, що не всі офшорні юрисдикції є небезпечними для бізнесу. Деякі з них вважаються надійними та стабільними, з низькими податковими ставками та розвинутою інфраструктурою. Такі юрисдикції можуть бути корисними для міжнародних бізнесів, що мають складну структуру та операції в різних країнах.

Отже, використання офшорних юрисдикцій має свої плюси та мінуси, і перед тим, як приймати рішення про їх використання, підприємства повинні ретельно вивчити законодавство країн, в яких вони здійснюють свою діяльність, та звернутися до кваліфікованих юридичних та фінансових консультантів.

Для більшої ефективності боротьби з ухиленням від сплати податків, деякі країни укладають угоди про обмін інформацією з іншими державами щодо податкових платежів. Ці угоди називаються угодами про обмін інформацією в податкових справах (Tax Information Exchange Agreements - TIEA). Згідно з цими угодами, країни обмінюються інформацією про платежі податків, а також про підприємства, які використовують офшорні юрисдикції для ухилення від сплати податків.[7]

Однак, використання офшорних юрисдикцій може бути також обґрунтоване не тільки з метою мінімізації податкових платежів. Наприклад, офшорні юрисдикції можуть бути використані для зменшення ризиків бізнесу, зокрема, в разі конфіскації майна або банківського рахунку в державі, де підприємство здійснює свою діяльність. Крім того, офшорні юрисдикції можуть бути використані для забезпечення конфіденційності власників бізнесу, оскільки реєстраційні дані в офшорних юрисдикціях не завжди підлягають обов'язковому розголошенню.

Отже, використання офшорних юрисдикцій для оптимізації податкових платежів може бути ефективним інструментом, але варто бути обачним і ретельно вивчити законодавство країн, де підприємство здійснює свою діяльність, щоб уникнути небажаних наслідків.

Крім того, у ряді країн є законодавство, яке вимагає від підприємств розкриття інформації про свої дочірні компанії, що зареєстровані в офшорних юрисдикціях. Наприклад, в Європейському Союзі діє Директива про адміністративну співпрацю в галузі оподаткування, яка передбачає обмін інформацією між країнами щодо податкових зобов'язань підприємств.

Отже, підприємства, що зареєстровані в офшорних юрисдикціях, повинні дотримуватись законодавства країн, де вони здійснюють свою діяльність, та відкривати свої фінансові потоки на перевірку податкової служби. Також вони повинні зважати на ризики, пов'язані з можливими змінами в законодавстві та інших ризикових факторах, які можуть призвести до негативних наслідків для їхньої діяльності.

Наслідки порушення законодавства можуть бути дуже серйозними, включаючи штрафи, судові позови, втрату репутації та інші наслідки. Тому підприємства повинні звертати увагу на деталі при використанні офшорних юрисдикцій та прагнути дотримуватись законодавства та етичних стандартів у своїй діяльності.

Зокрема, у багатьох країнах стали введені спеціальні закони, які дозволяють виявляти та переслідувати компанії, які використовують офшорні юрисдикції з метою ухилення від сплати податків. Наприклад, в США діє Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA), який зобов'язує банки та фінансові установи інформувати американську податкову службу про будь-які активи своїх клієнтів, які знаходяться за кордоном. Це дозволяє уряду США виявляти громадян, які приховують свої активи в офшорах, та покладати на них відповідальність за ухилення від сплати податків.[8]

Отже, використання офшорних юрисдикцій для мінімізації податкових платежів може мати як позитивні, так і негативні наслідки для підприємства. При

прийнятті рішення про використання офшору слід ретельно вивчити національне законодавство, міжнародні угоди та уникати дій, які можуть бути визнані незаконними.

Загалом, використання офшорних юрисдикцій для мінімізації податкових платежів є складною та спірною темою, яка потребує уважного вивчення та аналізу національного та міжнародного законодавства. Важливо мати на увазі, що уникнення оподаткування шляхом використання офшорних юрисдикцій може бути незаконним, а в разі виявлення порушень може бути супроводжене високими штрафами та іншими санкціями.

З іншого боку, існують певні ситуації, коли використання офшорних юрисдикцій може бути виправданим, наприклад, у випадках, коли це пов'язано з міжнародною торгівлею або інвестиційною діяльністю. Однак, навіть у цих випадках, важливо дотримуватися національного та міжнародного законодавства та правил оподаткування.

Для того, щоб уникнути санкцій та небажаних наслідків для свого бізнесу, підприємства повинні дотримуватись законодавства щодо оподаткування та враховувати всі ризики, пов'язані з використанням офшорних юрисдикцій.

Якщо підприємство здійснює бізнес за кордоном, то слід звернути увагу на міжнародні угоди про уникнення подвійного оподаткування. Ці угоди дозволяють уникнути подвійного оподаткування та захистити підприємство від небажаних наслідків. Також, варто звернути увагу на податкові резиденти та нерезиденти, що може бути важливим при виборі оптимальної юрисдикції.

У країнах, де офшорний бізнес заборонено або обмежено, можна розглянути інші альтернативи для мінімізації податкових платежів, такі як використання різних форм юридичних осіб, структурування ділових операцій, використання спеціальних режимів оподаткування тощо.

У будь-якому випадку, важливо мати на увазі, що використання офшорних юрисдикцій для мінімізації податкових платежів має свої ризики та потребує пильної уваги до законодавства та податкової політики країн, де здійснюється бізнес.

Окрім того, існують міжнародні домовленості та угоди, що стосуються оподаткування підприємств з офшорними юрисдикціями. Наприклад, Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) розробила систему Бази зміцнення податкових основ, що спрямована на обмін інформацією між країнами про власників корпорацій та інших юридичних осіб, а також на створення спільних правил для боротьби з податковим ухиленням. У рамках цієї системи було розроблено стандарти для обміну інформацією між країнами щодо податкових питань, включаючи інформацію про офшорні компанії [9].

Крім того, існують інші міжнародні ініціативи, спрямовані на боротьбу з використанням офшорних юрисдикцій для мінімізації податкових платежів. Наприклад, Європейський союз ухвалив ряд законодавчих актів, серед яких є Директива щодо запобігання використанню фінансових інструментів для відмивання грошей та фінансування тероризму, що містить положення щодо обов'язкового декларування доходів, отриманих від офшорних юрисдикцій.[10]

Отже, хоча використання офшорних юрисдикцій може дозволити підприємствам знизити свої податкові платежі, це може призвести до ризику порушення податкового законодавства та міжнародних домовленостей. Крім того, у багатьох країнах відбувається посилення контролю за оподаткуванням офшорних компаній, що може призвести до додаткових витрат на їх легалізацію та оподаткування. Тому перед використанням офшорних юрисдикцій підприємства повинні ретельно проаналізувати ризики та можливості, пов'язані з такою стратегією, та дотримуватися законодавства країн, де вони здійснюють свою діяльність.

Також слід мати на увазі, що використання офшорних юрисдикцій не є єдиним способом зменшення податкового тягаря. Наприклад, підприємства можуть використовувати різні законні методи, такі як міжнародний податковий планування, що базується на оптимальному використанні податкових пільг та інших стимулів, що надаються країнами. Такі методи дозволяють підприємствам знизити свої податкові витрати, не порушуючи законодавства та міжнародних домовленостей.

Отже, використання офшорних юрисдикцій для мінімізації податкових платежів є складним та ризикованим підходом, що повинен бути ретельно обдуманий підприємством. Важливо дотримуватися законодавства та міжнародних домовленостей, які регулюють використання офшорних юрисдикцій, а також ретельно проаналізувати ризики та можливості, пов'язані з такою стратегією, та розглянути альтернативні методи зменшення податкових витрат.

1.4. Міжнародні договори про уникнення подвійного оподаткування та їх вплив на оподаткування підприємств з офшорною юрисдикцією

Міжнародні договори про уникнення подвійного оподаткування (МДУП) є важливим інструментом для підприємств, що здійснюють міжнародну діяльність. МДУП встановлюють порядок оподаткування доходів, отриманих підприємствами від різних джерел у країнах, що підписали договір. Такі договори дозволяють уникнути подвійного оподаткування та зменшити податкові ризики для підприємств.

Однак, використання офшорних юрисдикцій може ускладнити застосування МДУП. Зокрема, вимоги до здійснення діяльності відповідно до визначення резидентності можуть не виконуватися у випадку, коли підприємство зареєстроване в офшорній юрисдикції. Також можуть виникнути проблеми зі здійсненням належних процедур декларування та відшкодування податкових платежів.

Проте, в більшості випадків МДУП містять положення щодо уникнення подвійного оподаткування для підприємств, що здійснюють діяльність в офшорних юрисдикціях. Зокрема, договори можуть передбачати нульову ставку податку або знижену ставку для деяких видів доходів, які отримуються з офшорних юрисдикцій. Однак, такі положення можуть бути обмежені або навіть відсутні у договорах з країнами, що мають стримані погляди на використання офшорних юрисдикцій.

Таким чином, МДУП можуть стати важливим інструментом для підприємств, що здійснюють діяльність в офшорних юрисдикціях, оскільки вони дозволяють уникнути подвійного оподаткування і запобігти подвійному сплаті податків за ті самі види доходів. З одного боку, це може допомогти знизити податкові витрати підприємств. З іншого боку, використання МДУП може привести до відмови від певних переваг, які можуть бути доступні у деяких офшорних юрисдикціях.

Важливо враховувати, що МДУП не дають підприємствам право на ухилення від сплати податків. Вони лише регулюють порядок оподаткування доходів, отриманих в різних країнах. Також важливо зазначити, що МДУП не можуть дозволити підприємствам здійснювати податкові операції в офшорних юрисдикціях з метою ухилення від сплати податків [11].

Наслідки порушення податкового законодавства можуть бути серйозними для підприємств, які здійснюють діяльність в офшорних юрисдикціях. Це може призвести до штрафів, судових розбіжностей і навіть до відмови від бізнесу в деяких країнах. Тому, якщо підприємство вирішує здійснювати діяльність в офшорній юрисдикції, важливо враховувати всі правові та фінансові наслідки цього рішення, а також консультуватися з професійними юристами та податковими радниками.

До того ж, якщо підприємство має філії або представництва в кількох країнах, МДУП можуть допомогти уникнути подвійного оподаткування на різних етапах оподаткування, наприклад, при оподаткуванні прибутку, дивідендів або відсотків.

Проте, варто зазначити, що у більшості випадків МДУП мають положення про обмін податковою інформацією між країнами-учасницями, що дозволяє урегулювати випадки неправильного використання офшорних юрисдикцій. Крім того, у багатьох країнах відбувається посилення контролю за оподаткуванням офшорних компаній, що може призвести до складнішого й дорожчого оподаткування.

Також важливо пам'ятати, що кожна країна має свої внутрішні закони та регуляції щодо оподаткування, які можуть відрізнятися від МДУП. Тому перед здійсненням діяльності в офшорній юрисдикції, необхідно докладно вивчити податкову систему країни та вивчити можливі наслідки.

Загалом, використання офшорних юрисдикцій може допомогти підприємствам знизити свої податкові платежі, проте це пов'язано з ризиком порушення податкового законодавства та міжнародних домовленостей. МДУП можуть стати важливим інструментом для підприємств, що здійснюють діяльність в офшорних юрисдикціях, проте варто бути обережним та докладно вивчити податкову систему країни, перед здійсненням діяльності.

Проте, варто зазначити, що дії підприємств, які використовують офшорні юрисдикції, можуть впливати на економіку країн, у яких вони здійснюють свою діяльність. Наприклад, підприємства можуть отримувати значну частину прибутку від діяльності в інших країнах та зберігати його в офшорних юрисдикціях, не сплачуючи податки у країнах, де вони отримали прибуток. Це може призвести до значних втрат бюджетів країн, в яких здійснюється діяльність підприємств.

Крім того, використання офшорних юрисдикцій може створювати нерівні умови для вітчизняних підприємств, які сплачують податки у повному обсязі у країні своєї резиденції. Нерівність умов може порушувати принципи вільної конкуренції та впливати на конкурентоспроможність вітчизняних підприємств.

Отже, використання офшорних юрисдикцій має свої переваги та недоліки для підприємств. При цьому варто зазначити, що останнім часом багато країн приймають законодавство, яке спрямоване на боротьбу з використанням офшорних юрисдикцій з метою мінімізації втрат доходів бюджету. Також на міжнародному рівні діє низка ініціатив, які мають на меті забезпечити більш прозоре та справедливе оподаткування в межах світової економіки [12].

Зниження витрат на оподаткування може бути важливим фактором для підприємств, що діють у конкурентному середовищі. Одним зі способів

зменшення витрат на оподаткування є використання різноманітних методів оподаткування, таких як:

- Раціоналізація структури власності та розвиток оптимальних моделей бізнесу. Це може включати реорганізацію підприємства, створення спільних підприємств або використання інших форм комерційної діяльності, які дозволять знизити податкові платежі.
- Використання відповідних інвестиційних програм та фінансових інструментів, які дозволяють зменшити податкові платежі.
- Застосування податкових кредитів та знижок, які доступні відповідно до законодавства країни, де діє підприємство.
- Використання МДУП, які дозволяють зменшити витрати на податки шляхом уникнення подвійного оподаткування.
- Використання фіскальних структур і юрисдикцій, де застосовуються низькі податкові ставки.
- Використання офшорних юрисдикцій, але з дотриманням законодавства та міжнародних домовленостей.
- Відповідальне використання податкових інструментів та уникнення податкових шахрайств.

Зауважимо, що деякі з цих методів можуть бути неправомірними або неетичними, тому важливо дотримуватись законодавства та міжнародних стандартів у сфері оподаткування.

Ще одним інструментом боротьби з використанням офшорних юрисдикцій є введення різноманітних податкових обмежень та розширення повноважень податкових органів. Наприклад, у деяких країнах введено спеціальні податкові заходи для зменшення можливості використання офшорних юрисдикцій, такі як спеціальні податкові ставки на прибуток, отриманий з діяльності у високоризикових юрисдикціях або обов'язкове декларування таких доходів.

Крім того, податкові органи можуть здійснювати різні заходи для збору інформації про трансфертні ціни, що використовуються при трансакціях між підприємствами, що належать до групи. Наприклад, в країнах ЄС та багатьох

інших країнах світу введені обов'язкові вимоги до підприємств щодо подання звітності про трансфертні ціни, що дозволяє контролювати та уникнути заниження податкових баз при трансакціях між підприємствами, що здійснюють діяльність в різних юрисдикціях [10].

Усі ці заходи дозволяють підвищити контроль над оподаткуванням підприємств з офшорною юрисдикцією та зменшити можливості для зловживання податковою системою. Однак, слід зазначити, що існують певні складнощі з виконанням таких заходів, оскільки офшорні юрисдикції можуть використовувати різноманітні юридичні та фінансові інструменти для ухилення від оподаткування. Тому досить складно повністю знищити використання офшорних юрисдикцій в оподаткуванні підприємств.

Зокрема, одним з найбільш поширених юридичних інструментів, які використовуються для уникнення подвійного оподаткування, є "конверсія" податкових обов'язків. Це означає, що підприємства можуть змінити форму власності та місцезнаходження своїх філій з метою використання більш вигідної податкової системи. Наприклад, підприємство може змінити місцезнаходження своєї філії з офшорної юрисдикції на територію країни, з якою підписаний МДУП з нульовою ставкою податку на відповідний вид доходів.

Крім того, існують також інші юридичні інструменти, такі як використання спеціальних цінників на міжнародні операції (трансферт-ціни), створення відмінної від справжньої сутності (інтерпозиція) та інші, які також можуть використовуватися для зменшення податкових обов'язків підприємств з офшорною юрисдикцією.

Отже, хоча МДУП та інші заходи є важливими інструментами для боротьби з уникненням подвійного оподаткування та зменшення використання офшорних юрисдикцій у оподаткуванні підприємств, вони не можуть повністю забезпечити ефективне оподаткування підприємств у всіх випадках. Для досягнення цієї мети необхідні додаткові заходи та співпраця між країнами та міжнародними організаціями.

Крім того, національні податкові органи мають обмежені можливості контролювати діяльність підприємств з офшорною юрисдикцією, оскільки вони мають обмежений доступ до інформації, яка зберігається в офшорних банках та інших фінансових установах. З цієї причини важливо розвивати міжнародне співробітництво у сфері обміну податкової інформації та забезпечити виконання стандартів OECD щодо автоматичного обміну інформації про фінансові рахунки.

Крім того, важливо підвищувати освітній рівень населення щодо питань оподаткування та офшорних юрисдикцій, а також забезпечити доступність та прозорість інформації про оподаткування підприємств. Це дозволить більш широкому колу населення розуміти проблему використання офшорних юрисдикцій та сприятиме формуванню ефективної стратегії боротьби з цією проблемою.

Узагалі, боротьба з використанням офшорних юрисдикцій є складною та багатогранною проблемою, яка потребує комплексного підходу. Розвиток міжнародного співробітництва, забезпечення прозорості та доступності інформації, вдосконалення національної та міжнародної законодавчої бази та інші заходи є важливими кроками у напрямку боротьби з цією проблемою.

Ще одним ефективним інструментом для боротьби з оподаткуванням в офшорних юрисдикціях є міжнародний обмін податковою інформацією. Зокрема, країни можуть укладати угоди про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки та інші фінансові активи, що належать резидентам інших країн. Це дозволяє державам більш ефективно контролювати фінансові операції своїх резидентів та уникати ухилення від оподаткування через використання офшорних юрисдикцій.

Крім того, деякі країни встановлюють вимоги щодо звітності про контрольні структури підприємств, що здійснюють діяльність в офшорних юрисдикціях. Наприклад, США прийняли Закон про податкову звітність іноземних банків (FATCA), який зобов'язує іноземні банки надавати інформацію про фінансові активи своїх американських клієнтів. Це дозволяє американським податковим органам отримувати інформацію про фінансові операції

американських резидентів у зарубіжних банках та контролювати їх оподаткування.

Крім того, важливо проводити освітню роботу серед бізнес-середовища та громадян, щодо ризиків використання офшорних юрисдикцій та наслідків такого використання. Також потрібно посилювати міжнародну співпрацю в боротьбі з корупцією та відмиванням грошей, оскільки ці явища є супутниками використання офшорних юрисдикцій.

В цілому, боротьба з уникненням оподаткування в офшорних юрисдикціях є складною та багатоаспектною проблемою, яка вимагає спільних зусиль та координації дій різних держав. Проте, заходи, які були вжиті в останні роки, свідчать про те, що така боротьба можлива та дієва. Попри те, що офшори вже не такі привабливі, як раніше, вони все ще можуть бути використані для зменшення податкових витрат. Тому державам необхідно продовжувати розробку та впровадження нових заходів в боротьбі з використанням офшорних юрисдикцій та уникненням оподаткування, щоб забезпечити рівні умови для всіх платників податків.

Висновки до Розділу 1

Однією з найбільш актуальних стратегій фінансового планування для підприємств є використання офшорних юрисдикцій з метою зниження податкового та фіскального навантаження, а також для забезпечення конфіденційності їхньої діяльності. Офшорні зони надають підприємствам можливість ефективного управління податками та фінансами, дозволяючи їм зменшити витрати на оподаткування шляхом використання низьких або нульових податкових ставок, спеціальних режимів оподаткування та інших фіскальних пільг.

Однак, слід зауважити, що підприємства, що функціонують в офшорних юрисдикціях, повинні дотримуватися специфічних умов оподаткування та ціноутворення, щоб уникнути проблем з податковими органами та міжнародними

організаціями. У цьому контексті, міжнародні органи фіскального моніторингу, такі як Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), надають рекомендації щодо методів трансфертного ціноутворення. Ці рекомендації спрямовані на забезпечення справедливості та уникнення використання ціноутворення з метою ухилення від оподаткування. ОЕСР активно сприяє утворенню міжнародних стандартів, які регулюють ціноутворення між пов'язаними сторонами, зокрема підприємствами, що перебувають у зоні офшорної юрисдикції.

Особливості оподаткування в офшорних юрисдикціях полягають у наявності спеціальних режимів оподаткування та пільг для підприємств, що зареєстровані в таких зонах. Це може включати знижені податкові ставки, відсутність обов'язковості сплати певних видів податків, таких як податок на прибуток, а також спрощену процедуру оподаткування та звітності. Такі пільги стимулюють залучення капіталу та іноземних інвестицій до офшорних зон, сприяючи їхньому економічному розвитку.

Для забезпечення справедливого та ефективного оподаткування в міжнародних умовах встановлені міжнародні договори щодо уникнення подвійного оподаткування. Ці договори між державами визначають правила, за якими доходи, отримані підприємствами, оподатковуються лише в одній з держав - тій, де відбувається дійсна економічна діяльність. Вони також містять положення щодо обміну інформацією між податковими органами різних країн з метою запобігання ухиленню від оподаткування та боротьби зі злочинами, пов'язаними з фінансовими операціями.

Отже, використання офшорних юрисдикцій підприємствами є складним фінансовим інструментом, що дозволяє їм зменшити податкове навантаження та зберегти конфіденційність, проте це вимагає дотримання специфічних правил та умов оподаткування. Дотримання рекомендацій міжнародних органів фіскального моніторингу та встановлення міжнародних договорів щодо уникнення подвійного оподаткування сприяють справедливості та ефективності оподаткування в міжнародному масштабі.

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЦІНОУТВОРЕННЯ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ З ОФШОРНОЮ ЮРИСДИКЦІЄЮ

2.1 Ціноутворення операцій підприємств з офшорною юрисдикцією. Методи трансфертного ціноутворення

Ціноутворення операцій підприємств з офшорною юрисдикцією є одним з ключових аспектів уникнення оподаткування та міжнародного перетину податкових кордонів. У багатьох випадках, підприємства використовують офшорні юрисдикції для того, щоб оподаткувати свої прибутки за більш низькими ставками, або взагалі уникнути оподаткування.

Основним принципом ціноутворення є те, що товари та послуги повинні продаватись за ринковими цінами, тобто за цінами, які б були встановлені на вільному ринку між незалежними сторонами. Однак, у випадках операцій між пов'язаними сторонами, які контролюються однією організацією, ціноутворення може бути недостатньо прозорим та об'єктивним.

У цьому контексті, ключовим є визначення так званого "припустимого діапазону" цін на операції між пов'язаними сторонами, що здійснюються в офшорних юрисдикціях. Це можливо завдяки дотримання принципу "витягнутої руки" (arm length's) при ціноутворенні.

Перш ніж перейти до поняття принципу "витягнутої руки" та методів ціноутворення, що є узгодженими з цим принципом. Потрібно визначити поняття "контрольованої" та "неконтрольованої" ціни.

Контрольована ціна - це домовленість між пов'язаними сторонами в офшорній юрисдикції (наприклад між дочірньої та батьківською компанією),

щодо встановлення ціни. Відповідно неконтрольована ціна є незалежною від пов'язаних сторін ринковою ціною.

Згідно з методологією ОЕСР рекомендовано застосовувати наступних 5 методів трансфертного ціноутворення:

- Порівняння неконтрольованої ціни
- “Вартості плюс”
- Перепродажу
- Чистого прибутку
- Розподіленого прибутку

Слід зауважити, що перші три методи є традиційними, а останні два нетрадиційними і при ціноутворенні традиційні методи є в пріоритеті та застосовуються в першу чергу [13].

Розглянемо принцип найпріоритетнішого методу ціноутворення операцій з офшорними юрисдикціями, а саме порівняння неконтрольованої ціни (comparable uncontrolled price method). Він є найбільш прямим та неопосередкованим серед інших методів, тому його рекомендовано застосовувати першим. Цей метод полягає у порівнянні ціни на операції між пов'язаними сторонами (контрольованої ціни) з цінами на аналогічні операції між незалежними сторонами на ринку (неконтрольованої ціни). Якщо ціна, за якою здійснюється операція між пов'язаними сторонами, не входить у припустимий діапазон цін, який визначається на основі порівняльних даних, то виникає підозра на те, що така операція була здійснена з метою уникнення оподаткування.

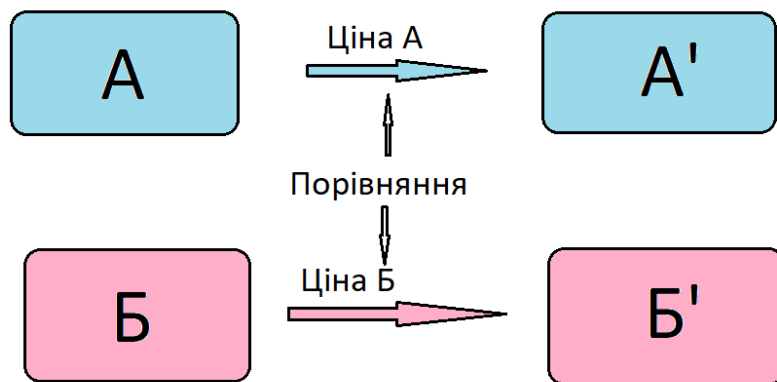

Рис 2.1. Ілюстрація методу порівняння неконтрольованої ціни. Тут А та Б незалежні підприємства. А' та Б' - їх пов'язані підприємства відповідно. Для визначення ціни товару А, що б відповідала принципу "витягнутої руки", порівнюють ціну товару А (контрольована ціна) з ціною товару Б (неконтрольована ціна).

Цей метод можна використати, якщо дві компанії, що порівнюються відповідають наступним умовам:

- Компанія А та компанія Б, обидві виконують функції збуту, і їхні рівні та обсяги не відрізняються суттєво.
- З відкритої інформації не вдається знайти жодних потенційних зовнішніх порівнянних транзакцій.
- Товар А та товар Б мають спільні властивості, структуру та функції, незалежно від того, що вони класифікуються в різні категорії продуктів на ринку збуту.
- Обидві операції фактично мають однакові умови контрактів, і немає відмінностей у контрактних умовах транзакцій.
- Не має відмінностей у бізнес-стратегіях компанії А та Б щодо реалізації їх продукту.

Розрізняють два типи застосування такого методу: зовнішній та внутрішній. При зовнішньому порівнянні порівнюються ціни двох повністю незалежних один від одного компаній. Тоді, як при внутрішньому дві компанії,

що порівнюються можуть залежати від однієї сторони (наприклад компанія А має пов'язану компанію Б, на внутрішньому ринку країни та компанію В в іноземній юрисдикції) [14]

Проілюструємо два типи (зовнішній та внутрішній) методу порівняння неконтрольованої ціни на прикладі (рис. 2.2). Українське підприємство А, що займається виробництвом фарби продає їх своєму пов'язаному дистриб'ютору у Польщі по ціні у 10\$/шт., а також незалежному дистриб'ютору в Україні по ціні 15\$/шт. При цьому, інше українське підприємство W, яке займається виробництвом схожої за властивостями та призначенням фарби продає її українському незалежному дистриб'ютору Х за ціною 20\$/шт.

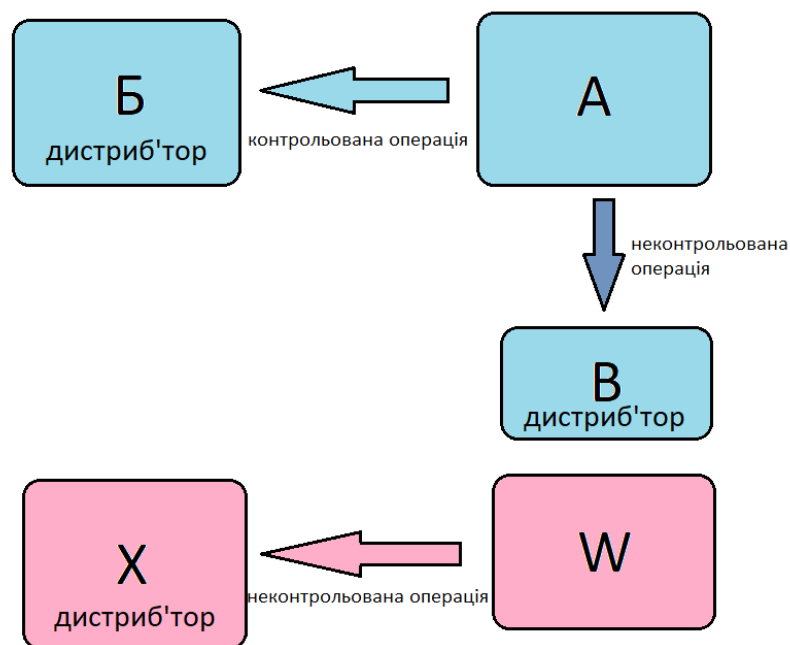

Рис 2.2. Зовнішнє та внутрішнє порівняння неконтрольованої ціни

Таким чином операція АБ з продажу не відповідає принципу витягнутої руки, оскільки має місце різниця у $5\$ = 15\$ - 10\$$, якщо порівнювати з внутрішньою неконтрольованою ціною АВ та $10\$ = 20\$ - 10\$$, порівнюючи зовнішню неконтрольовану ціну WX. І, тому підприємство А має скоригувати ціну АБ, у відповідність с порівняними неконтрольованими цінами. Тут слід зазначити, що зовнішній метод порівняння неконтрольованої ціни є більш надійним при

прийнятті рішення, щодо коригування ціни, оскільки при цьому досліджується повністю незалежна операція.

Наступним методом, рекомендованим ОЕСР є метод ціни перепродажу, який зводиться до порівняльного аналізу між ціною, за якою товар продають пов'язаній компанії, що займається збутом товару та ціною за якою збутова компанія продає її незалежним сторонам. Таким чином, перша ціна є контрольованою, а друга ні. У даному методі ціна перепродажу незалежній стороні зменшується на порівнянну валову маржу, відому як "маржа ціни перепродажу", для визначення ціни, що відповідає принципу витягнутої руки на продукт, що передається між пов'язаними сторонами. Відповідно до умов витягнутої руки, маржа ціни перепродажу повинна дозволяти посереднику відшкодовувати свої витрати на продажі та операції і отримувати прийнятний прибуток на основі виконуваних функцій, використаних активів і прийнятих ризиків. Порівнянна маржа ціни перепродажу може бути визначена шляхом аналізу:

- маржі ціни перепродажу, яку той самий посередник отримує за товари, куплені й продані в аналогічних угодах з незалежними сторонами (внутрішнє порівняння)
- маржі ціни перепродажу, отриману іншим посередником у порівняльних операціях з незалежними сторонами (зовнішнє порівняння).

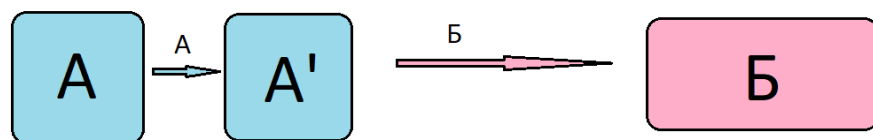

Рис 2.3. Ілюстрація методу ціни перепродажу. Тут А' - пов'язана сторона до А, якій продають товар, що згодом реалізується нею компанії Б. Для визначення ціни А, щоб відповідала принципу витягнутої руки проводиться аналіз ціни Б.

Метод ціни перепродажу найбільш доцільно застосовувати, коли посередник вносить невеликий внесок у вартість товару. Чим більше значення додає торговий посередник, наприклад, через складну обробку або складання з іншими продуктами, тим складніше використовувати метод ціни перепродажу для визначення ринкової ціни. Особливо це стосується ситуацій, коли посередник значно сприяє створенню або підтримці нематеріальних активів, таких як товарні знаки або комерційні найменування.

Для ілюстрації цього методу (рис. 2.4.) можна розглянути компанію А, що виробляє мобільні телефони за собівартістю 200\$/шт. для свого пов'язаного дистриб'ютора у Б, яке продає їх незалежним сторонам В за 250\$/шт. Крім того, компанія А співпрацює з незалежним дистриб'ютором W, який в свою чергу продає їх незалежним сторонам Х за 220\$/шт. Таким чином маржа перепродажу незалежних сторін WХ становить 10%. Отже, для контрольованої ціни, щоби вона відповідала принципу “витягнутої руки” потрібно, щоб маржа перепродажу ціни підприємства Б також становила 10%. Розв’язавши рівняння $m/(m+200)=0,1$. Знаходимо, що підприємство Б має скоригувати ціни на $m=22.22$. Тоді отримаємо ціну перепродажу для підприємства Б - 222.22\$.

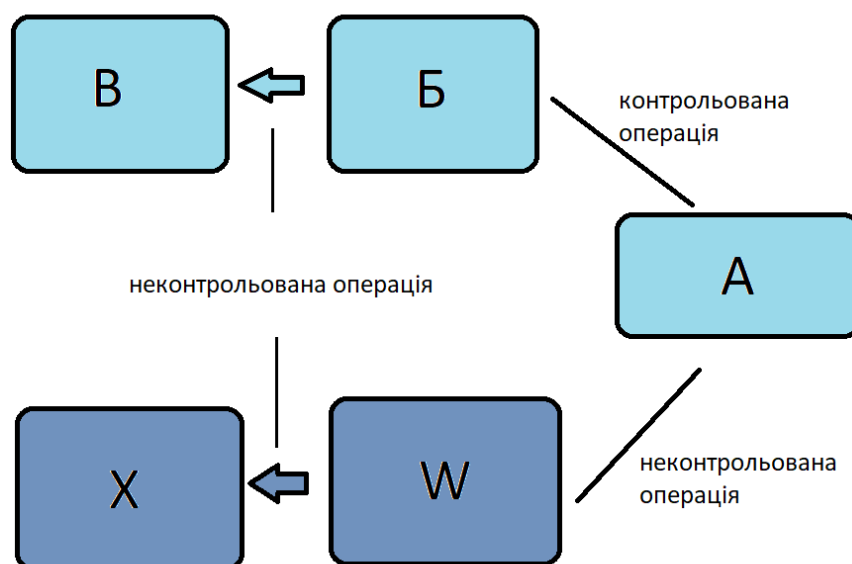

Рис 2.4. Ілюстрація до методу ціни перепродажу (внутрішнє порівняння)

Метод витрати плюс полягає в тому, щоб визначити внутрішню вартість продукту або послуги, а потім додати до неї певний рівень прибутку, який був би отриманий незалежною стороною на ринку. Таким чином, ціна на операцію між пов'язаними сторонами повинна бути встановлена на такому рівні, який відповідає вартості продукту або послуги плюс певний рівень прибутку.

В цьому методі порівнюються рівень надбавки на продукт досліджуваної компанії та незалежних компаній, що виробляють схожий продукт. Таким чином для того щоб привести ціну у відповідність принципу “витягнутої руки” за цим методом потрібно:

- 1) визначити витрати на виробництво товарів та послуг, що передається пов'язаній стороні
- 2) знайти контрольовані операції незалежних підприємств, що продають схожий товар або послугу
- 3) порівняти надбавку до валового прибутку досліджуваної компанії та незалежних компаній
- 4) скоригувати контрольовану ціну продажу

Проілюструвати цей метод (рис 2.5.) можна наступним чином: компанія А, що виробляє сумки собівартістю 10\$/шт та продає їх пов'язаній стороні Б за 12\$/шт. Таким чином валовий прибуток становить 2\$ і тому націнка складає 20%. Тим часом, незалежна компанія W продає схожі сумки, собівартістю у 12\$/шт., які продає дистриб'ютору Х за 13,2\$/шт., таким чином націнка складає 10%. Таким чином, скоригована ціна АБ, відповідно до принципу витягнутої руки складатиме 11\$/шт ($=10\$/шт.+10\%$).

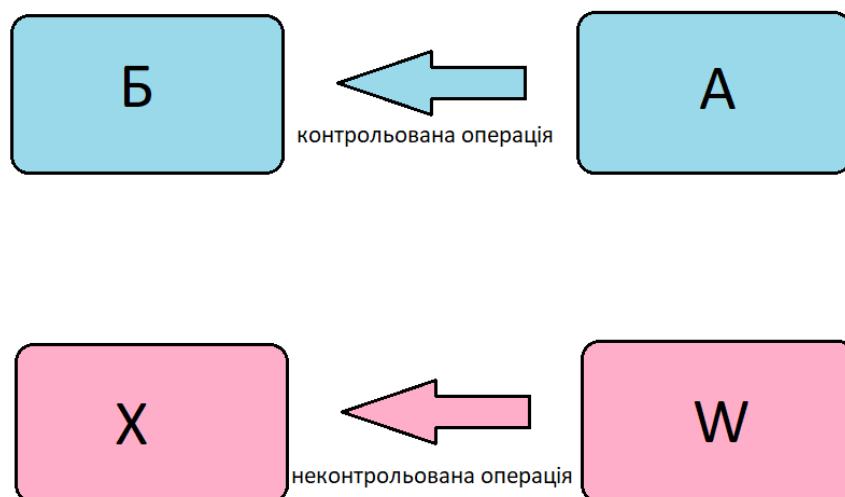

Рис 2.5. Ілюстрація методу витрати плюс

Необхідно зазначити, що традиційні методи трансферного, мають свою пріоритетність. Метод ціни перепродажу та метод неконтрольованої є альтернативами у випадках, коли не можливо використати метод порівняння неконтрольованої ціни.

Розглянемо нетрадиційні методи трансфертного ціноутворення, а саме метод чистого прибутку та метод розподіленого прибутку.

Метод чистого прибутку подібний до методу витрати плюс, але в цьому методі порівнюється не націнка, а чистий прибуток та рентабельність. Таким чином рентабельність підприємства після здійснення контрольованих операцій порівнюється з незалежним підприємством. У разі невідповідності контрольована ціна коригується таким чином, щоб рентабельність досліджуваного підприємства дорівнювала рентабельності незалежного підприємства.

Для прикладу візьмемо підприємство А (див. табл. 2.1.), що надає послуги консалтингу підприємству Б. Виручка від реалізації цих послуг за певний період часу становить 30000\$. Собівартість послуг становить 27000\$. Тим часом незалежне підприємство W надає схожі консалтингові послуги підприємству X, отримавши виручку у 50000, а собівартість послуг становитиме 40000\$. Операційні витрати обох підприємств дорівнюють 1000\$.

Табл 2.1

Порівняння показників для ілюстрації методу чистого прибутку.

Показники	Підприємство А	Підприємство W
Виручка від реалізації	30000\$	50000\$
Собівартість послуг	27000\$	40000\$
Операційні витрати	1000\$	
Прибуток до оподаткування	2000\$	9000\$
Рентабельність	6,66%	18%

Таким чином, щоб контрольована ціна відповідала принципу витягнутої руки потрібно збільшити ціни підприємства А таким чином, щоб його рентабельність становила 18%, а саме потрібно збільшити ціни таким чином, щоб виручка складала 34146.34\$.

Метод розподіленого прибутку є одним із підходів, що використовуються для аналізу операцій в підприємствах, які займаються спільною підприємницькою діяльністю та мають встановлену пропорцію розподілу прибутку. Цей метод базується на порівнянні цін на такі операції з цінами незалежних підприємств, які займаються схожими операціями. Основна ідея полягає в тому, щоб визначити "надлишковий" прибуток контрольованих операцій порівняно з неконтрольованими, і розподілити його відповідно до зазначеної пропорції розподілу прибутку в досліджуваному підприємстві.

На приклад, підприємства А і Б здійснюють спільну діяльність з виробництва програмного забезпечення: компанія А займається маркетингом та продажами, і той час як компанія Б - розробкою. При цьому прибуток розподілений наступним чином: 40% прибутку надходить до компанії А, а 60% до компанії Б. Здійснивши реалізацію послуг, сумісний прибуток компанії склав 50000\$. При цьому компанія А отримала 20000\$, Б - 30000\$. Дослідивши, незалежні компанії W та X, які займаються виробництвом аналогічного програмного забезпечення (W - маркетинг, X - розробка) та мають приблизно однакові обсяги з компаніями А і Б, було виявлено, що компанія W отримала 18000\$, а компанія X отримала 25000\$, тобто 43000\$ сумісно. Таким чином, при

порівнянні прибутків, виявлено, що компанії А і Б мають надлишковий прибуток у 7000\$, який у перерахуванні згідно пропорції розподілення становитиме $7000\$ \cdot 0,4 = 2800\$$ для компанії А, та $7000\$ \cdot 0,6 = 4200\$$ для компанії Б. Таким чином згідно з принципом витягнутої руки, прибуток для компанії А має становити $18000 + 2800 = 20800\$$, а для компанії Б - $25000 + 4200 = 29200\$$.

Використання різних типів цін залежить від характеру операції та ступеня залучення до неї офшорних компаній.

Для ціноутворення товарів та послуг можуть використовуватися різні типи цін, такі як ринкова, витратна, продажна тощо.

При ціноутворенні на основі ринкової ціни слід враховувати умови продажу між незалежними сторонами, а при ціноутворенні на основі витратної ціни - витрати, пов'язані з операцією.

Неправильне використання цін та офшорних компаній може призвести до порушень податкового законодавства та несправедливого уникнення оподаткування [15].

2.2. Порівняльний аналіз цін при операціях підприємств з офшорною юрисдикцією та інших підприємств

При порівнянні цін при операціях з офшорними компаніями та компаніями, що знаходяться в тій же юрисдикції, можна виявити деякі різниці.

Однією з головних переваг використання офшорних компаній є зниження податкового тягара. У багатьох офшорних юрисдикціях низькі ставки податків на прибуток, дивіденди, землю та інші активи. Це дозволяє компаніям заощаджувати на податках та збільшувати прибуток.

Однак, використання офшорних компаній може мати деякі недоліки. Офшорні компанії можуть бути під пильним наглядом регулюючих органів у своїй домашній країні, що може призвести до додаткових ризиків та витрат на дотримання регуляторних вимог. Крім того, деякі офшорні юрисдикції можуть

мати непрозорі правові рамки, що ускладнює роботу з ними та може призвести до додаткових ризиків.

Щодо порівняння цін при операціях з офшорними компаніями та компаніями, що знаходяться в тій же юрисдикції, можна зазначити, що ціни можуть відрізнятися через різні податкові ставки, витрати на дотримання регуляторних вимог, а також рівень конкуренції на ринку. Однак, відносна прозорість правових рамок в країнах з високими стандартами регулювання може забезпечити більш точне та об'єктивне ціноутворення.

Для порівняння цін при операціях з офшорними компаніями та компаніями, що знаходяться в тій же юрисдикції, слід враховувати різні фактори, які можуть впливати на ціну операції. Один з головних факторів - це рівень оподаткування в різних юрисдикціях.

У багатьох офшорних юрисдикціях рівень оподаткування є нижчим, ніж у більшості інших країн, що може забезпечити більш вигідні умови для операцій. Однак, варто зазначити, що на сьогоднішній день багато країн почали змінювати своє законодавство з питань оподаткування, що може призвести до того, що різниця у рівнях оподаткування між різними юрисдикціями стане менш помітною.

Крім того, при порівнянні цін слід враховувати різницю в законодавстві та правилах, які регулюють операції в різних країнах. Наприклад, в ряді країн існують обмеження на експорт та імпорт товарів, що може впливати на ціну операції. Також можуть існувати різні правила щодо захисту прав інтелектуальної власності, що також може впливати на ціну операції.

Варто також враховувати, що ціни на операції залежать від багатьох факторів, таких як обсяг операції, складність операції, наявність конкуренції та інші. Тому, для точного порівняння цін, слід проводити детальний аналіз кожної конкретної ситуації.

Загалом, можна сказати, що операції з офшорними компаніями можуть мати переваги в плані оподаткування та зменшення витрат на утримання бізнесу. Однак, для деяких операцій, таких як транзакції з нерухомістю чи великі

інвестиційні проекти, може бути важливо мати присутність в тій же юрисдикції, що і об'єкт операції [16].

Загалом, можна сказати, що операції з офшорними компаніями можуть бути привабливими для підприємств з точки зору оптимізації податкових витрат. Проте, важливо бути обачним і не порушувати законодавство, щоб уникнути потенційних проблем з податковими органами.

Наприклад, деякі країни мають законодавство, яке вимагає, щоб підприємства платили податок на прибуток за межами країни, якщо прибуток здійснюється за її межами. У таких випадках операції з офшорними компаніями можуть нести додаткові витрати з оподаткування.

Також важливо звернути увагу на ризики, пов'язані з використанням офшорних компаній. Наприклад, існує ризик, що офшорна компанія може бути пов'язана з корупцією або іншими незаконними діями. Крім того, офшорні компанії можуть бути менш регульовані, що може призвести до ризику фінансових шахрайств або інших видів злочинної діяльності.[17]

Для точного порівняння цін на операції з офшорними компаніями та компаніями в тій же юрисдикції необхідно провести аналіз на основі різних параметрів, таких як обсяг операції, складність операції, рівень конкуренції та інші фактори.

Наприклад, якщо мова йде про замовлення програмного продукту, то залежно від того, яка конкретна розробка потрібна, може бути більш вигідно звернутися до офшорної компанії, яка спеціалізується на даному виді програмування та має великий досвід у цій галузі. Однак, якщо мова йде про створення власного програмного продукту для внутрішнього використання в компанії, то, можливо, вигідніше буде звернутися до компанії в тій же юрисдикції, яка має більш дешеві робочі сили та може забезпечити більшу контрольну прозорість та гарантії безпеки даних.

Також слід враховувати, що багато країн мають встановлені податкові ставки та правила оподаткування для операцій з офшорними компаніями, що

може зробити такі операції менш вигідними, ніж операції з компаніями в тій же юрисдикції [18].

Отже, для точного порівняння цін на операції з офшорними компаніями та компаніями в тій же юрисдикції необхідно ретельно досліджувати кожен випадок окремо, з урахуванням багатьох факторів. Варто враховувати також особливості оподаткування та правового регулювання відповідної сфери діяльності в країні, де знаходиться підприємство, а також в країні, де здійснюється операція. Крім того, необхідно аналізувати ризики, пов'язані з використанням офшорних компаній, такі як можливість подвійного оподаткування, проблеми з конфіденційністю, репутаційні ризики та інші.

В будь-якому випадку, вибір між операціями з офшорними компаніями та компаніями в тій же юрисдикції має бути обґрунтованим та заснованим на детальному аналізі всіх факторів, що можуть вплинути на ефективність та вигідність операції.

Також, важливим фактором для порівняння цін є рівень конкуренції на ринку. Операції з офшорними компаніями можуть бути більш вигідними, якщо на ринку немає достатньої кількості конкурентів, але в інших умовах це може бути не так.

Крім того, слід враховувати, що багато країн мають укладені податкові угоди з іншими країнами, що може вплинути на вартість операцій з офшорними компаніями. Наприклад, якщо країна, в якій знаходиться підприємство, уклала податкову угоду з країною, в якій знаходиться офшорна компанія, то це може призвести до зменшення податкового тягара для підприємства при здійсненні операцій з офшорною компанією.

Для цілей порівняльного аналізу цін між підприємствами з офшорною юрисдикцією та підприємствами, що діють у своїй "домашній юрисдикції", пропонується розглянути підприємства, що спеціалізуються на продажу SaaS-продуктів. Такі підприємства займаються розповсюдженням програмного забезпечення, призначеного для оптимізації бізнес-процесів клієнтів. У сучасному світі ці компанії є актуальними та широко поширеними, завдяки своїй здатності

здійснювати автономні процеси, пов'язані з виробництвом та управлінням продуктом. Через умовну віртуальність свого продукту, такі підприємства можуть здійснювати найм працівників з будь-якої точки світу, зосереджуючись на пошуку спеціалістів з відповідними кваліфікаціями.

Для проведення порівняльного аналізу цін, візьмемо дві компанії - А і Б, які є резидентами Сполучених Штатів Америки та продають свої послуги в цій країні. Згідно з умовами дослідження, працівники компанії А займаються маркетингом та продажами, водночас розробники програмного забезпечення є ІТ фахівцями з України. Компанія Б, зі свого боку, має 100% американський персонал.

З метою забезпечення американсько-українського співробітництва компанії А можна розглянути дві моделі бізнесу:

1. Українські розробники зареєстровані як фізичні особи-підприємці, які надають послуги компанії А.
2. Компанія А створює пов'язане підприємство в Україні А* та наймає розробників як штатних співробітників.

У другому випадку компанія А діє як підприємство, що діє згідно з законодавством України у сфері міжнародного співробітництва та отримує прибуток від продажу своїх послуг, за який зобов'язана сплачувати податки. У контексті продажу програмного забезпечення, постає питання про відповідність ціни продажу компанії А принципу "витягнутої руки". Цей принцип відноситься до засад міжнародного оподаткування та полягає в тому, що ціна, за яку було здійснено продаж, повинна відповідати умовам, які б уклалися між незалежними сторонами, діючими у подібних умовах.

Для простоти дослідження візьмемо SaaS-компанії зі штатом по 50 осіб: 25 у відділі розробки та 25 у відділі продажу та маркетингу.

Таблиця 2.2

Заробітна плата працівників відділу розробки SaaS-компанії в США та Україні,
дол. США/рік

Посада	Кількість працівників на посаді	з/п США	з/п Україна
CEO	1	257456	54000
CTO	1	210461	79800
Front End	4	410064	124800
Back End	2	205032	62400
Client Applications	2	183198	49476
Core Services/Platform	1	100000	45600
Analytics	1	86398	18000
Dev Ops/Infra	1	125260	42000
Director, Product	1	171456	42000
PM	2	226416	120000
Design	2	173264	76800
Director, Finance	1	157996	41000
FP&A Analyst	1	90034	24000
Accountant	1	52961	13000
HR	1	102935	36000
Ops	1	57569	15000
Recruiter	2	201380	26400
	Загальна кількість працівників 25	Середня з/п 112475,2	Середня з/п 34811,04

Джерело: складено автором на основі [19], [20], [21]

Таблиця 2.3.

Заробітна плата працівників відділу маркетингу SaaS-компанії в США, дол.
США/рік

Посада	Кількість працівників на посаді	з/п США
VP, Sales	1	291819
Enterprise AE	2	257568
Mid-Market AE	2	160440
SMB AE	2	130640
SDR	2	242240
Sales Ops	1	154834
Director, Customer Success Management	1	172333
CSM Enterprise	2	180948
CSM Mid-Market	2	168076
Implementation / Solutions or Sales Engineer	2	309668
Support Rep	2	118096
Director, Marketing	1	141754
Demand Gen	2	263532
Product Marketing	1	109481
Sales Enablement Marketing	1	171295
Executive Assistant	1	67582
Загальна кількість працівників	25	Середня з/п 117612,24

Джерело: складено автором на основі [19], [20], [21]

Отже, згідно зі статистичними даними в середньому працівник відділу розробки у США заробляє 112475\$, а в Україні - 34811\$. Працівники департаменту маркетингу та продажу у США заробляють у середньому - 117612\$.

В середньому виручка за продаж продукту у США складає 160 тис.\$/працівника [22], тож виручка від реалізації в компанії зі штатом 50 осіб становитиме 8000 тис. \$

показники компанії А та Б. тис. дол. США/рік

Показники	Компанія А	Компанія Б
Витрати на персонал (Маркетинг+Розробка)	3810	5725
Виручка від реалізації	8000	
Прибуток (Виручка - витрати) до опадкування	4190	2275
Прибуток після оподаткування (corporate income tax –21%)	3310,1	1797,25
Рентабельність	41%	22%

Очевидно, що така рентабельність компанії А не відповідатиме принципу витягнутої руки. Тому її слід скорегувати відповідно до методу перепродажу. Таким чином компанії є два шляхи досягнення рентабельності 22%: перший можна збільшити виручку до 15045.45 тис. \$ (прибуток $3310.1/15045.45 = 0.22$), це можна здійснити за рахунок знаходження нових клієнтів та збільшення продажів підписок на продукт. Другим варіантом буде перегляд заробітної плати співробітників у сторону її збільшення.

2.3 Оцінка ризиків та можливостей ціноутворення для підприємств з офшорною юрисдикцією

Операції з офшорними компаніями пов'язані з певними ризиками, які потрібно враховувати при їх проведенні. Оцінка цих ризиків дозволяє підприємству зменшити ймовірність негативних наслідків і підготуватися до можливих проблем.

Один з головних ризиків операцій з офшорними компаніями полягає в можливості змін в законодавстві та правовому середовищі юрисдикції, де знаходиться офшорна компанія. Це може призвести до зміни умов оподаткування, погіршення конфіденційності та інших проблем.

Іншим важливим ризиком є можливість втрати репутації через зв'язки з офшорними компаніями, які часто пов'язані з ухиленням від сплати податків та іншими фінансовими злочинами.

Також необхідно враховувати ризик втрати контролю над бізнесом через складну структуру власності, яка часто використовується при операціях з офшорними компаніями.

Крім того, можливі ризики пов'язані з порушенням законодавства про боротьбу зі сплачуванням податків, втратою фінансової стабільності підприємства та іншими проблемами.

Отже, підприємства, які планують проводити операції з офшорними компаніями, повинні ретельно оцінити всі можливі ризики та прийняти необхідні заходи для зменшення ймовірності їх виникнення.

Оцінка ризиків операцій з офшорними компаніями включає в себе аналіз різних аспектів, які можуть впливати на фінансову стабільність та репутацію підприємства. Основні ризики операцій з офшорними компаніями такі:

Правовий ризик: це може бути пов'язано з порушенням законодавства в країні, де знаходиться офшорна компанія, або з порушенням законодавства в країні, де здійснюється бізнес. Наприклад, закони про боротьбу з корупцією, правила ввезення-вивезення товарів тощо.

Ризик санкцій: деякі країни можуть ввести санкції проти інших країн або компаній, що знаходяться в цих країнах. Це може призвести до фінансових втрат та інших проблем для підприємства.

Ризик браку конфіденційності: офшорні компанії можуть бути об'єктом кібератак та інших видів кіберзлочинності, що може призвести до розголошення конфіденційної інформації про підприємство та його клієнтів.

Ризик подвійного оподаткування: якщо підприємство має бізнес в кількох країнах, то може виникнути ризик подвійного оподаткування, коли одна й та ж прибуток підприємства оподатковується в обох країнах.

Репутаційний ризик: офшорні компанії часто стикаються з негативним стереотипом, що пов'язаний з використанням їх для ухилення від оподаткування та інших злочинів [24].

Для зменшення ризиків операцій з офшорними компаніями Для зменшення ризиків операцій з офшорними компаніями підприємства можуть використовувати наступні стратегії:

Проведення ретельної перевірки. Перед проведенням операцій з офшорними компаніями слід провести ретельну перевірку юридичної особи, що була обрана для співпраці. Необхідно перевірити історію компанії, діяльність, фінансовий стан, наявність дозволів та ліцензій.

Використання послуг професійних консультантів. При плануванні операцій з офшорними компаніями слід звернутися до професійних консультантів, які допоможуть зрозуміти законодавство та податкові правила, що регулюють операції з іншими країнами.

Використання стратегії розподілу ризиків. При взаємодії з офшорними компаніями підприємства можуть використовувати стратегію розподілу ризиків, за якої кожна сторона бере на себе свої відповідальності. Наприклад, підприємство може попросити офшорну компанію брати на себе ризик валютних коливань, а саме підприємство братиме на себе ризик зміни цін на товари.

Ретельне вивчення законодавства та податкових правил. Перед проведенням операцій з офшорними компаніями слід ретельно вивчити законодавство та податкові правила, що регулюють операції з іншими країнами. Це допоможе уникнути порушень та невідповідності з обов'язковими вимогами.

Ретельний контроль за фінансами. Підприємства повинні мати ретельний контроль за фінансами та проводити регулярну аудиторську перевірку, щоб уникнути можливих фінансових шахрайств або невідповідності з фінансовими стандартами.

Створення альтернативних варіантів. При плануванні операцій з офшорними компаніями слід мати альтернативні варіанти, на випадок якщо співпраця з обраною компанією не виявиться успішною.

Підсумовуючи, операції з офшорними компаніями мають свої переваги, але несуть певні ризики. Для зменшення ризиків необхідно ретельно перевіряти юридичну особу, з якою планується співпраця, використовувати послуги професійних консультантів, розподіляти ризики та вивчати законодавство та податкові правила. Всі ці кроки допоможуть підприємствам зменшити ризики та забезпечити успішну співпрацю з офшорними компаніями.

Однією з можливостей ціноутворення при операціях з офшорними компаніями є використання так званого "transfer pricing" або "цінова політика". Це означає, що підприємство встановлює ціну на свої товари або послуги, яка використовується при трансфері активів між юридичними особами в межах концерну або групи компаній.

Цінова політика може бути вигідною для підприємств, що використовують офшорні компанії, оскільки вони можуть встановити високі ціни на свої товари або послуги, продані в офшорну компанію, та низькі ціни на товари або послуги, продані на внутрішньому ринку. Це дозволяє підприємству мінімізувати податкові зобов'язання, оскільки податки на прибуток сплачуються в країні, де було здійснено продаж товару або послуги.

Однак, при використанні цінової політики підприємства повинні враховувати вимоги податкового законодавства та уникати порушень, таких як перекручення цін або незаконне використання офшорних компаній для ухилення від оподаткування. Також слід враховувати, що у разі перевірки податкової службою можуть виникнути складнощі з доведенням обґрунтованості встановлених цін.

Іншою можливістю ціноутворення є використання офшорних компаній для мінімізації податкових зобов'язань при вивезенні прибутку з-за кордону. Наприклад, підприємство може укласти угоду з офшорною компанією на продаж свого товару за зниженою ціною, щоб мінімізувати податкове зобов'язання в країні своєї діяльності. При цьому, офшорна компанія може виступати посередником у продажі товару на збільшену ціну на зовнішній ринок, тим самим збільшуючи свій прибуток [12].

Проте, слід зазначити, що використання такої стратегії може викликати підозру з боку податкової служби та призвести до проведення податкової перевірки. Тому, підприємства повинні бути обережними при використанні офшорних компаній та цінової політики, щоб уникнути порушень законодавства та зменшити ризики податкової відповідальності.

Крім того, підприємства можуть використовувати інші стратегії ціноутворення при операціях з офшорними компаніями, такі як укладання угод на вигідних умовах для обох сторін, враховуючи особливості законодавства та податкових правил країн, де діють сторони угоди. Також можуть застосовуватися стратегії диференційованого ціноутворення, коли ціни на товари та послуги можуть бути різними для різних ринків та країн, в залежності від конкуренції, фінансових умов та інших факторів.

Отже, операції з офшорними компаніями можуть дозволити підприємствам отримати певні переваги в ціноутворенні, проте слід враховувати вимоги законодавства та уникати порушень. Важливо ретельно вивчити податкові правила та взаємодіяти з професійними консультантами, які допоможуть підприємствам зрозуміти складність оподаткування відповідно до міжнародного законодавства.

Однак, такий підхід може викликати сумніви податкової служби, яка може вважати ціни заниженими та вимагати сплати податків за відповідну різницю. Тому при використанні такої стратегії необхідно бути обережним і враховувати законодавчі вимоги.

Крім того, варто відзначити, що в останні роки країни ввели законодавчі зміни, спрямовані на боротьбу з офшорним оподаткуванням. Зокрема, в Україні введено обов'язкову декларацію фінансових відносин з офшорними компаніями та змінено правила оподаткування прибутку, отриманого з-за кордону. Тому підприємствам слід бути уважними та дотримуватися вимог податкового законодавства.

Узагалі, при операціях з офшорними компаніями важливо зберігати баланс між ефективністю оподаткування та дотриманням законодавчих вимог.

Підприємства повинні мати чіткий план дій та розуміти наслідки своїх дій з точки зору податкового законодавства, а також не забувати про етичний аспект ведення бізнесу.

В такому випадку офшорна компанія відправляє отримані кошти до держави, де ставки податків набагато нижчі. Однак, враховуючи складність міжнародних податкових правил і політичний тиск, у зв'язку зі зростанням використання офшорних компаній для ухилення від оподаткування, у багатьох країнах ввели жорсткіші вимоги та обмеження щодо використання офшорних схем.

Отже, при використанні офшорних компаній у ціновій політиці підприємств потрібно дотримуватися вимог податкового законодавства та уникати порушень, таких як перекручення цін або незаконне використання офшорних компаній для ухилення від оподаткування. Також слід враховувати можливі складнощі з доведенням обґрунтованості встановлених цін у разі перевірки податкової службою.

Висновки до Розділу 2

Оптимальне ціноутворення на операції є необхідною складовою ефективного функціонування підприємств з офшорною юрисдикцією, оскільки воно сприяє забезпеченню прозорості та чесності їхньої діяльності. Для цього міжнародні стандарти встановлюють принцип відповідності операцій, відомий як "принцип витягнутої руки". Цей принцип рекомендується Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) і передбачає використання п'яти методів трансфертного ціноутворення.

Кожен із запропонованих методів має свою теоретичну та практичну основу, а також визначені умови застосування. Вибір конкретного методу трансфертного ціноутворення для досліджуваних підприємств залежить від численних факторів, що впливають на їхню діяльність. Серед таких факторів

можуть бути особливості товарів або послуг, обсяги та характер операцій, а також умови ринку, в якому функціонують підприємства.

Забезпечення відповідності операцій принципу витягнутої руки є важливим критерієм для забезпечення прозорості та чесності у фінансовій звітності. Неналежне ціноутворення може не лише нашкодити репутації компанії, але й призвести до серйозних фінансових наслідків, таких як штрафи та санкції, пов'язані з ухиленням від оподаткування.

Розуміння і дотримання міжнародних стандартів щодо ціноутворення є необхідним для підприємств з офшорною юрисдикцією, оскільки вони піддаються особливому нагляду та регулюванню у зв'язку з ризиками, пов'язаними зі зловживанням податковим законодавством. Досягнення внутрішньої та зовнішньої відповідності в ціноутворенні є не лише стратегічним, але й етичним зобов'язанням підприємств, що мають намір здійснювати свою діяльність в офшорних юрисдикціях.

ВИСНОВКИ

Отже, в даній дипломній роботі було досліджено питання ціноутворення та оподаткування операцій підприємств з офшорною юрисдикцією.

Було проаналізовано основні підходи до ціноутворення, зокрема вартісний підхід та підхід на основі ринкових цін. Було розглянуто основні методи визначення цін на товари та послуги, включаючи методи внутрішнього ціноутворення та методи зовнішнього ціноутворення.

Також було проаналізовано можливості використання офшорних компаній для мінімізації податкових зобов'язань та зменшення витрат на оподаткування, включаючи використання офшорних компаній для зниження податкових ставок та використання цінової політики підприємства для мінімізації податкових зобов'язань при вивезенні прибутку з-за кордону.

Однак, при використанні цінової політики та операцій з офшорними компаніями, підприємства повинні враховувати вимоги податкового законодавства та уникати порушень, таких як перекручення цін або незаконне використання офшорних компаній для ухилення від оподаткування.

Отже, в цілому, підприємства мають ряд можливостей для зменшення витрат на оподаткування та мінімізації податкових зобов'язань, але при цьому необхідно дотримуватися законодавства та уникати порушень.

Щоб уникнути можливих проблем з податковими органами, підприємства повинні ретельно вивчати законодавство країн, де вони здійснюють свою діяльність, та розуміти, як вони можуть використовувати офшорні юрисдикції для зменшення податкових зобов'язань.

Крім того, слід пам'ятати, що використання офшорних компаній для оптимізації оподаткування може мати негативний вплив на репутацію підприємства. Тому перед тим, як приймати рішення про використання офшорних юрисдикцій, слід уважно зважити на всі можливі наслідки.

У кінцевому рахунку, ціноутворення та оподаткування операцій з офшорними компаніями є складною та багатогранною темою, яка потребує уважного вивчення та аналізу відповідного законодавства та практики застосування. Розуміння цих питань може допомогти підприємствам зменшити свої податкові зобов'язання та збільшити їхні прибутки, але при цьому важливо дотримуватись законодавства та етичних стандартів.

Крім того, підприємства можуть використовувати різноманітні методи ціноутворення при операціях з офшорними компаніями, включаючи методи внутрішнього ціноутворення та методи зовнішнього ціноутворення.

Метод внутрішнього ціноутворення використовується для визначення ціни товару або послуги при трансфертному продажу між пов'язаними сторонами. При цьому підприємство встановлює ціну, яка була б установлена умовами продажу між незалежними сторонами. Метод внутрішнього ціноутворення може бути використаний для зниження податкових зобов'язань, але вимагає від підприємства доказів обґрунтованості встановленої ціни при перевірці податковою службою.

Метод зовнішнього ціноутворення використовується для визначення ціни при трансфертному продажу між пов'язаними сторонами, шляхом порівняння з цінами, які були б установлені умовами продажу між незалежними сторонами. Цей метод може забезпечити більш точне визначення ринкової ціни, але може бути складнішим у виконанні, оскільки потребує доступу до інформації про ціни, які були б установлені умовами продажу між незалежними сторонами.

У будь-якому випадку, при використанні офшорних компаній та методів ціноутворення, підприємства повинні враховувати вимоги податкового законодавства та уникати порушень, таких як перекручення цін або незаконне використання офшорних компаній для ухилення від оподаткування. Також слід враховувати, що у разі перевірки податковою службою можуть виникнути складнощі з доведенням обґрунтованості встановлених цін, тому важливо дотримуватись законодавчих вимог та професійних етичних стандартів у галузі оподаткування.

Крім того, офшорні операції та методи ціноутворення можуть бути складними та вимагати великих витрат на юридичних та фінансових консультантів для їх належного виконання. Також важливо зважати на можливі ризики, пов'язані з політичною та економічною стабільністю офшорних юрисдикцій та їх законодавством.

Отже, використання офшорних компаній та методів ціноутворення може бути ефективним способом мінімізації податкових зобов'язань підприємства, але вимагає обережності та знань з питань оподаткування та фінансів. В будь-якому випадку, підприємства повинні дотримуватись законодавчих вимог та етичних стандартів, щоб уникнути можливих правових та фінансових наслідків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. З. Луцишин Н. Южаніна Т. Фролова М. Мазур Д. Перебийніс. Сучасна офшоризація бізнесу у конструкті національної фіскальної безпеки. МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА. 2019. № 1 (30). С. 70-110
2. О. П. Подра Х. Б. Стамбульська. ОФШОРНІ ЮРИСДИКЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ МІНІМІЗАЦІЇ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*. 2022. Т. 1, № 7. С. 167-176.
3. Yeni Arifah Dianwicakasih Arieftiara. THE EFFECT OF THIN CAPITALIZATION AND CAPITAL INTENSITY ON TAX AVOIDANCE WITH INSTITUTIONAL OWNERSHIP AS MODERATING VARIABLES. *Proceedings of The 1st Jakarta Economic Sustainable International Conference Agenda*. P. 113-128.
4. UN Working Draft. An Introduction to Transfer Pricing. Official edition. 2017.
5. Choi J. P., Furusawa T., Ishikawa J. Transfer pricing regulation and tax competition. *Journal of International Economics*. 2020. Vol. 127. P. 103-367. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jinteco.2020.103367>.
6. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо скасування оподаткування доходів, отриманих нерезидентами у вигляді виплати за виробництво та/або розповсюдження реклами, та удосконалення порядку оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання нерезидентами електронних послуг фізичним особам : Закон України від 03.06.2021 р. № 1525-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1525-20#Text>
7. Tax Information Exchange Agreements (TIEAs). *U.S. department of the Treasury*. URL: <https://home.treasury.gov/policy-issues/tax-policy/tax-information-exchange-agreements-tieas>. (date of access: 20.05.2023)

8. Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA). IRS. URL: <https://www.irs.gov/businesses/corporations/foreign-account-tax-compliance-act-fatca>. (date of access: 20.05.2023)
9. Офіційний сайт Організації економічного співробітництва та розвитку (OECD) OECD. URL: <https://www.oecd.org/about/>. (date of access: 20.05.2023)
10. DIRECTIVE (EU) 2018/843 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL : Директива ЄС.
11. Городніченко Ю.В. Подвійне оподаткування: його сутність та методи усунення. *Економіка і суспільство*. № 10. 2017 Мукачівський державний університет. С. 574-578.
12. Шамборовський Г. ЗАСТОСУВАННЯ ОФШОРНИХ СХЕМ У ПОДАТКОВОМУ ПЛАНУВАННІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. *Економіка та суспільство*. 2021. № 30.
13. SBN. Transfer Pricing Methods. *TP guidelines*. URL: <https://tpguidelines.com/transfer-pricing-methods/>
14. IRAS e-Tax Guide Transfer Pricing Guidelines (Sixth Edition). Singapore: Inland Revenue Authority of Singapore, 2021. P. 182
15. Bello, Ibrahim & Omirigbe, Jeremiah. THE CONCEPT OF TRANSFER PRICING: PROSPECTS, CHALLENGES AND THE WAY FORWARD. 2020.
16. Податковий кодекс України : Кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI : станом на 6 трав. 2023 р.
17. Економічна правда. Україна і план BEPS: чому офшори відходять у минуле. Економічна правда. URL: <https://www.epravda.com.ua/projects/offshore/2019/10/29/652879> (дата звернення: 20.05.2023).
18. Карлін М. І. Інвестиційні офшори [Текст] : навч. посіб. / М. І. Карлін, О. А. Івашко. – Луцьк : Вежа-Друк, 2017. – 292 с
19. Статистика зарплат програмістів, тестувальників та РМ в Україні. DOU. URL: <https://jobs.dou.ua/salaries/>. (дата звернення: 20.05.2023).

20. Сайт порівняння зарплат Comparably. URL: <https://www.comparably.com/>
21. Sacks D. The SaaS Org Chart. *Bottom Up by David Sacks* | Substack. URL: <https://sacks.substack.com/p/the-saas-org-chart> (date of access: 28.05.2023).
22. SaaS services: revenue per employee 2021 | Statista. *Statista*. URL: <https://www.statista.com/statistics/936949/saas-professional-services-worldwide-revenue-per-employee/> (date of access: 28.05.2023).
23. Що таке офшори та чим вони небезпечні - BBC News Україна. *BBC News Україна*. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-58790822> (дата звернення: 28.05.2023).
24. Ablamskyi, Serhii & Bazarova, Dildora. (2022). The Specificity of the Investigation of Crimes Related to the Use of Offshore Zones for Legalization of Criminal Proceeds.

ДОДАТКИ

Додаток А

Список джерел іноземною мовою

1. Yeni Arifah Dianwicakasih Arieftiara. THE EFFECT OF THIN CAPITALIZATION AND CAPITAL INTENSITY ON TAX AVOIDANCE WITH INSTITUTIONAL OWNERSHIP AS MODERATING VARIABLES. *Proceedings of The 1st Jakarta Economic Sustainable International Conference Agenda*. P. 113-128.
2. UN Working Draft. An Introduction to Transfer Pricing. Official edition. 2017.
3. Choi J. P., Furusawa T., Ishikawa J. Transfer pricing regulation and tax competition. *Journal of International Economics*. 2020. Vol. 127. P. 103-367.
4. Tax Information Exchange Agreements (TIEAs). *U.S. department of the Treasury*. URL: <https://home.treasury.gov/policy-issues/tax-policy/tax-information-exchange-agreements-tieas>. (date of access: 20.05.2023)
5. Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA). *IRS*. URL: <https://www.irs.gov/businesses/corporations/foreign-account-tax-compliance-act-fatca>. (date of access: 20.05.2023)
6. SBN. Transfer Pricing Methods. *TP guidelines*. URL: <https://tpguidelines.com/transfer-pricing-methods/>
7. IRAS e-Tax Guide Transfer Pricing Guidelines (Sixth Edition). Singapore: Inland Revenue Authority of Singapore, 2021. P. 182
8. Bello, Ibrahim & Omirigbe, Jeremiah. THE CONCEPT OF TRANSFER PRICING: PROSPECTS, CHALLENGES AND THE WAY FORWARD. 2020.
9. Sacks D. The SaaS Org Chart. *Bottom Up by David Sacks | Substack*. URL: <https://sacks.substack.com/p/the-saas-org-chart> (date of access: 28.05.2023).

10. SaaS services: revenue per employee 2021 | Statista. *Statista*. URL: <https://www.statista.com/statistics/936949/saas-professional-services-worldwide-revenue-per-employee/> (date of access: 28.05.2023).

11. Ablamskyi, Serhii & Bazarova, Dildora. (2022). The Specificity of the Investigation of Crimes Related to the Use of Offshore Zones for Legalization of Criminal Proceeds.

Abstract

The work contains 56 pages, 4 tables, 5 figures, a list of sources of 24 names and annexes.

PRICING AND TAXATION OF ENTERPRISES WITH OFFSHORE JURISDICTION

The object of research is the pricing and taxation of operations of enterprises with offshore jurisdiction.

The subject of the study is theoretical and practical aspects of pricing and taxation of operations of enterprises with offshore jurisdiction.

The purpose of the study is to analyze theoretical and practical aspects of pricing and taxation of operations of enterprises with offshore jurisdiction, the study of the peculiarities of financial and economic activity of enterprises with offshore jurisdiction, as well as the study of practical aspects of pricing and taxation offshore jurisdiction and other enterprises, assessment of risks and pricing opportunities for businesses with offshore jurisdiction.

According to the goal, the following tasks were accomplished:

- Explore the features of conducting business in offshore jurisdictions
- consider pricing and taxation features in offshore jurisdictions
- to study the principles of functioning of international treaties to avoid double taxation
- Explore transfer pricing methods used in international practice and consider them in examples
- make a forecast for risks and opportunities for cooperation with offshore jurisdictions.

The practical importance of the results obtained. Work can be useful to determine the optimal methods of pricing of internal operations of enterprises with offshore

jurisdiction. In addition, the theoretical and practical aspects of the activity of enterprises with offshore jurisdiction, as well as risks and opportunities can serve as recommendations on the need and relevance of the formation of such activities.

Year of performing a qualification bachelor's work 2023

Year of work protection 2023

Keywords: offshore, offshore jurisdiction, tax burden, double taxation, transfer pricing, financial monitoring, fiscal security.

Короткий звіт подібності

Ім'я користувача: Міжнародного обліку та аудит Гавриловський Олек...	ID перевірки: 1015391928
Дата перевірки: 02.06.2023 13:01:35 EEST	Тип перевірки: Doc vs Internet + Library
Дата звіту: 02.06.2023 13:03:22 EEST	ID користувача: 100005725

Назва документа: Рудневської Богдани Андріївни

Кількість сторінок: 63 Кількість слів: 11037 Кількість символів: 89607 Розмір файлу: 140.22 KB ID файлу: 1015056394

1.44%
Схожість

Найбільша схожість: 0.45% з джерелом з Бібліотеки (ID файлу: 1014940887)

0.86% Джерела з Інтернету 123 Сторінка 65

1.37% Джерела з Бібліотеки 294 Сторінка 65

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0%
Вилучень

Немає вилучених джерел